

בע"א (ראשון-לציון) 48120-05-13 - אילנית כנפו נ' מדינת ישראל

בע"א (ראשון-לציון) 48120-05-13 - אילנית כנפו נ' מדינת ישראל לשלום ראשון-לציון

בע"א (ראשון-לציון) 48120-05-13

אילנית כנפו

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בראשון-לציון

[09.08.2013]

כב' השופט אילן בן-דור

החלטה

הרקע

1. נגד המבקשת הוצא כבר ב-2009 דו"ח המייחס לה השלכת פסולת שבכללה שברי צעצועים, וקרשים בדו"ח נכתב במפורש שניתנה התראה בע"פ "ללא התייחסות" בשנת 2009 נשלחה לה הודעה אך לאישור מסירה זה לא הייתה התייחסות משנכתב "לא נדרש"

2. בשנת 2013, כלומר בחלוף כמה שנים, לאחר שהחלו פעולות גביה פנתה המבקשת לביהמ"ש טענה גם שצריך היה למסור את הדו"ח אז לדירה (בה היא עודנה מתגוררת) ולא להסתפק במשלוח אחר וכפרה בעובדות העבירה. 3. בהמשך בקשה עכוב ביניים של הליכי הגביה לא ציינה קושי כלכלי וממילא לא צרפה אסמכתאות כלשהן לקושי שלא נטען. כשפניתה לעיכוב הליכים נדחתה שבה ופנתה והעלתה טענות מגוונות נגד המאשימה ותום ליבה.

4. המשיבה התנגדה בנחרצות ובין היתר ציינה שנשלחו למבקשת התראות חוזרות ונשנות לראשונה נשלחה ב-2009 הודעה בדואר רשום שלא נדרש. בשנת 2011 שבו ושלחו התראה אך התעלמו ממנה כפי שלטענתה התעלמו מהתראה נגד עצם השלכת הפסולת והדוח החלוט לא שולם לפיכך ביום 4.5.11 הופעלו נגדה הליכי גביה בגין החוב עליו ידעה או שהיה עליה לדעת. לתיק צורפו אישורים למשלוח הדואר הרשום ולמשלוח ההתראה. החלטה

5. לאחר עיון בבקשות ובתגובות לא ראיתי הכיצד אוכל לבטל ב-2013 הקנס משנת 2009. בנוסף אחייב את

המבקשת בהוצאות המשיבה, בסכום של ₪ 500.

תמצית הנימוקים

6. בלא למצות, אציין שאדם שאינו משלם קנס המוטל עליו שלא הגיש בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או הודעה על בקשה להישפט במועדים שנקבעו בחוק נראה בשלב מסוים לפי מצוות החוקק הראשי כמי שהורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס כשההרשעה בפלילים הופכת חלוטה בית המשפט אינו רשאי ברגיל, להידרש בשנית להרשעה משום כלל סופיות הדיון והגבלות על כוחו של בית המשפט גם בעבירות המכונות עבירות קלות ולרקע המסמכים שבפני .

7. על התנאים לכך שמי שלא שילם קנס יראה כמורשע ראו א. סעיף 229 ח(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמב-1982 (להלן: "החסד"פ"); ב. למשל כב' השופטת שטרסברג כהן בע"פ 3482/99 פסי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (5) 715, 718 (1999) (להלן: עניין פסי) פסקה 4. וכן כב' השופט דנציגר בע"עמ 6848/10 ארז נגד עיריית רחובות (30.5.12)

8. ער אני לביקורת המבקשת על כך שהעירייה לא שלחה עד לדירתה פקח דוח כמו שלגישתה צריכה הייתה העירייה לעשות (בקשתה מיום 26.5.13) אך גם לכך שהמחוקק לא ראה לחייב במסירה מעין זאת כתנאי לתוקף הדוח. לפי חוק היה על המשיבה לשלוח מכתב בדואר רשום. עצם המשלוח אינו במחלוקת ובכל אופן הוצג אישור אלא שהדואר לא נדרש

9. אזכיר שנקבע על ידי מחוקק המשנה כי "רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן." (הדגשה לא במקור) ראו בסעיף 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 עוד אפנה לסעיף 57 ג לפקודת הראיות (נוסח חדש) ולדברי כב' השופט אלון בבג"ץ 207/89 מלכה נגד משרד המשפטים פ"ד מד(4) 129 (15.5.89) בנסיבות אלה לאחר שהמשיבה נגררה להוצאות, ובשים לב לכך שלאחר שבהחלטה על בקשה שלישית לעיכוב הליכים לא נפסקו הוצאות והוגשה בקשה רביעית מצאתי לחייב בהוצאות מסוימות.

10. המזכירות תודיע

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ג, 09 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.